
Łukasz Żądło¹

Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

ORCID: 0000-0003-1298-3510

Unia Europejska w kontekście migracji i przestępczości na przykładzie Republiki Federalnej Niemiec

Wstęp

Migracja ludności przez wieki była, z jednej strony, czymś całkowicie naturalnym i często pożądanym, a z drugiej – przyczyną upadku imperiów. Jako przykład takiego zdarzenia można podać upadek Cesarstwa Zachodniorzymskiego, które wskutek m.in. wielkiej wędrówki ludów upadło w 476 roku n.e. [Łysiak 2022]. Proces globalizacji, którego początek przypada na XIV wiek, czyli na czas wielkich odkryć geograficznych [Maśloch 2005: 20] jedynie nasilił procesy migracyjne, które obejmowały coraz większą część globu. Wraz z rozwojem środków transportu możliwości przemieszczania się stale rosły, co przekładało się na wzrost liczby osób migrujących już nie tylko wewnątrz danego państwa, ale czymś naturalnym stało się przemieszczanie się pomiędzy nawet odległymi państwami w poszukiwaniu lepszego miejsca do życia czy schronienia przed wojną.

Widząc potencjał w rozsądnym zarządzaniu procesami migracyjnymi, europejscy politycy zaproponowali stworzenie możliwości swobodnego poruszania się w granicach państw położonych w Europie. W 1985 roku podpisany został układ z Schengen, co stworzyło podwaliny pod realizację jednej

¹ lukasz.zadlo@vp.pl

ze swobód przyszłej Unii Europejskiej (UE) – swobody przepływu ludności [Rada Unii Europejskiej 2024b]. Ten istotny projekt pozwala obecnie ponad 400 mln ludzi na łatwe przemieszczanie się pomiędzy państwami, które są sygnatariuszami układu z Schengen, bez czasochłonnej i uciążliwej kontroli granicznej [tamże]. Niestety, nie wszędzie udało się wprowadzić racjonalną politykę migracyjną, a wybuchające konflikty i kryzysy humanitarne powodowały wzmożony i niekontrolowany ruch migracyjny, co w konsekwencji doprowadziło do powstania kryzysu migracyjnego w UE. Kryzys ten był serią wydarzeń i procesów, które miały miejsce w Europie w latach 2011–2015 i w znacznej części Europy wciąż trwają [Rada Unii Europejskiej 2024a]. W związku z ruchami migracyjnymi, zarówno legalnymi, jak i nielegalnymi, w europejskim społeczeństwie panuje wiele przekonań i mitów, które nie zawsze mają potwierdzenie w rzeczywistości. Jednym z nich jest stwierdzenie, że wraz ze wzrostem imigracji z państw położonych poza UE wzrasta poziom przestępczości. Często w różnych mediach można zaobserwować materiały filmowe czy też prasowe, które przedstawiają migrantów wdających się w starcia z policją lub dokonujących innego rodzaju przestępstw. Sytuacje związane z migrantami wykorzystywane są przez polityków, aby skupiać uwagę potencjalnych wyborców na problemach, które związane są z migracją. W opinii publicznej szczególnie popularne są zdjęcia i filmy pochodzące z miast niemieckich czy francuskich, które demolowane są przez agresywne grupy osób pochodzących z państw Bliskiego Wschodu lub Afryki.

Celem niniejszego artykułu jest analiza korelacji pomiędzy migracją z państw Afryki i Bliskiego Wschodu do Federalnej Republiki Niemiec a wzrostem przestępczości w kontekście tych samych danych dla całej UE. Państwo to zostało wybrane do analizy z kilku względów. Pierwszym z nich jest liczba przyjętych migrantów, która znacznie przewyższa inne państwa europejskie. Drugim powodem takiego wyboru, było prowadzenie przez RFN tzw. polityki otwartych drzwi, która rozumiano powszechnie jako przyjmowanie znacznej liczby osób z państw Bliskiego Wschodu, Afryki oraz innych państw obcych kulturowo Europie. Wszystkie te opinie można ująć w stwierdzeniu, że masowa legalna oraz nielegalna imigracja spoza kręgu cywilizacyjnego Europy przyczynia się do wzrostu przestępczości w państwach Unii Europejskiej. Ostatnim powodem było funkcjonowanie w świadomości publicznej przekonania, które zakłada, że imigranci w Niemczech przyczyniają się do znacznego wzrostu przestępczości. Jako datę wyjściową dla wszystkich danych przyjęty został rok 2013, co wynika stąd, że wówczas do Europy przybyło najmniej migrantów o nieuregulowanym statusie, uwzględniając wszystkie trzy ścieżki migracyjne, a ponadto minął rok od zakończenia arabskiej Wiosny Ludów [Rada Unii Europejskiej 2024a]. Końcową datą analizowanego okresu jest rok 2019 ze względu na wybuch pandemii COVID-19, która miała wpływ nie tylko na migrację ludności, ale również na możliwość

zbierania danych w tym zakresie. W pierwszej części artykułu przedstawione zostaną dane dotyczące migracji do RFN oraz UE jako całości, związane z przemieszczaniem się zarówno legalnym, jak i nielegalnym. W drugiej części artykułu zaprezentowane zostaną dane dotyczące przestępczości, jej skali, wraz z wykazem narodowości, które popełniały największą liczbę przestępstw w badanym państwie w latach 2013–2019. Dane zostaną skorelowane z poziomem przestępczości w całej UE. Ostatnią częścią artykułu będzie zestawienie danych dotyczących migracji oraz przestępczości wraz z wyciągnięciem wniosków. Tekst ten w zamierzeniu jest częścią serii artykułów, które poruszać będą tę tematykę w kontekście takich państw, jak Francja, Szwecja oraz Cypr, w celu szerszego przeanalizowania podniesionego w tym artykule problemu. Jako metodę badawczą przyjęto analizę treści raportów pochodzących z niemieckich instytucji statystycznych, Eurostatu oraz innych instytucji prowadzących statystyki dotyczące analizowanych zagadnień.

Republika Federalna Niemiec w kontekście migracji

Republika Federalna Niemiec jako jedno z najzamożniejszych i najbardziej rozwiniętych państw w Europie i na świecie jest każdego roku celem tysięcy migrantów z całego świata. W związku z tym warto przyrzeć się bezwzględny danym dotyczącym imigracji do oraz emigracji z badanego państwa w wyznaczonym okresie. Szczegółowe przedstawienie sytuacji RFN w kontekście migracji konieczne jest do tego, by w dalszej części artykułu wykazać korelację lub jej brak z poziomem przestępczości. Dane dotyczące zarejestrowanej i legalnej migracji do omawianego państwa uwzględniają możliwość imigracji oraz emigracji osób nieposiadających obywatelstwa państwa członkowskiego UE z innego państwa członkowskiego. Tak więc np. osoby pochodzenia algierskiego, które imigrują z Francji do Niemiec, będą traktowane jako osoby przybyłe spoza UE. Podkreślić należy, że w przedstawionych poniżej danych uwzględnia się wszelkie typy migracji, a więc wliczane są osoby migrujące zarobkowo, ale również uciekające przed wojną czy prześladowaniami politycznymi i ubiegające się o azyl w danym państwie.

Tabela 1. Całkowita migracja do Republiki Federalnej Niemiec oraz Unii Europejskiej w latach 2013–2019

Rok	Niemcy Imigracja	Imigracja UE	Niemcy Emigracja	Emigracja UE	Niemcy Migracja netto	Migracja netto UE
2013	692 713	2 890 780	259 328	2 440 644	433 385	450 136
2014	884 893	3 155 818	324 221	2 448 798	560 672	707 020
2015	1 571 047	4 055 071	338 403	2 461 156	1 342 644	1 593 915

2016	1 029 852	3 693 495	533 762	2 654 115	496 090	1 039 380
2017	917 109	3 751 814	560 700	2 624 101	356 409	1 127 713
2018	893 886	3 942 303	540 415	2 571 341	353 471	1 370 962
2019	886 341	4 216 138	576 319	2 685 162	310 022	1 530 976

Opracowanie własne na podstawie Eurostat. Demography of Europe – Immigration growing.

Przyglądając się w pierwszej kolejności danym dotyczącym całej UE, widzimy, że na przestrzeni całego okresu migracja netto była dodatnia, a więc liczba osób nieposiadających obywatelstwa państwa członkowskiego UE, która przebywała na jej terenie, stale się zwiększała. Zwrócić uwagę w tym wypadku trzeba na to, że emigracja z państw UE utrzymywała się na zbliżonym poziomie. Widać wzrost imigracji praktycznie w całym badanym okresie, co potwierdza istnienie narastającego kryzysu migracyjnego. Z powyższych danych można wywnioskować, że przez cały badany okres migracja netto w RFN była dodatnia, co oznacza, że do tego państwa przyjeżdżało więcej osób, niż z niego wyjeżdżało. Potwierdza to tezę, że Niemcy jako państwo były celem migracyjnym dla znacznej liczby osób, które przybywały do Europy lub migrowały pomiędzy jej poszczególnymi państwami. Widoczna jest różnica pomiędzy migracją netto w UE oraz w RFN. Migracja netto w skali całej UE rosła przez cały badany okres, z kolei w przypadku omawianego państwa wzrosła ona czasowo, po czym przybrała tendencję spadkową. Warto jednak zwrócić uwagę, że w zestawieniu (tabela 1) liczone są także osoby posiadające narodowość niemiecką lub obywatelstwo niemieckie, a więc takie, które nie są obiektem zainteresowania niniejszej analizy. W związku z tym w tabeli 2 umieszczone zostały dane dotyczące imigrantów oraz emigrantów, którzy nie mieli narodowości ani obywatelstwa niemieckiego. Uwzględniona została całkowita imigracja przedstawiona w tabeli 1, aby pokazać, jaką część całości stanowią osoby, które nie są narodowości niemieckiej ani nie mają obywatelstwa niemieckiego. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że osoby, które miały więcej niż jedno obywatelstwo, w tym niemieckie, traktowane były w spisie jako osoby reprezentujące etnicznie Niemcy.

Tabela 2. Całkowita migracja do UE oraz Republiki Federalnej Niemiec w latach 2013–2019 osób niebędących narodowości niemieckiej

Rok	Cudzoziemcy			X	
	Imigracja	Emigracja	Migracja netto	Całkowita imigracja	Migracja netto UE
2013	606 799	154 652	452 147	1 226 493	450 136
2014	790 248	209 767	580 481	1 464 724	707 020
2015	1 459 919	230 922	1 228 997	2 136 954	1 593 915

2016	912 788	306 891	605 897	1 865 122	1 039 380
2017	788 874	349 294	439 580	1 550 721	1 127 713
2018	742 505	331 527	410 978	1 585 112	1 370 962
2019	727 352	361 601	365 751	1 558 612	1 530 976

Na podstawie zaprezentowanych danych zaobserwować można, że w całym badanym okresie znaczną część imigrantów stanowiły osoby, które nie miały narodowości niemieckiej lub obywatelstwa niemieckiego. Ponadto, jeżeli spojrzeć na dane dotyczące migracji netto osób narodowości niemieckiej, można zauważyć, że w całym omawianym okresie utrzymywała się ona poniżej zera [Eurostat. Demography of Europe...]. W związku z tym należy stwierdzić, że w ciągu siedmiu badanych lat liczba osób, które mieszkaly na terenie RFN, stale się zwiększała, a jednocześnie zmniejszała się liczba osób, które miały narodowość lub obywatelstwo niemieckie, co obrazuje tabela 3. Kolejną istotną kwestią związaną z imigracją do RFN jest to, że gwałtowny wzrost liczby imigrantów zaobserwowano w latach 2015–2016. Jednak w 2016 roku znacznie wzrosła emigracja, a więc ostateczny wynik migracji netto wykazywał nieznaczne odchylenie od normy. Jest to istotne w kontekście obiegowej narracji mówiącej, że imigracja do badanego państwa stale utrzymywała się na bardzo wysokim poziomie, co rzekomo ma związek z brakiem kontroli. Można więc postawić tezę, że w przypadku RFN problemy związane ze wzrastającą imigracją miały charakter krótkotrwały, lecz znaczący, ze względu na blisko trzykrotnie większą wielkość migracji netto niż średnia dla całego badanego okresu.

Tabela 3. Populacja Republiki Federalnej Niemiec

Rok	Ogół ludności	Niemcy	Cudzoziemcy
2013	80 767 463	73 752 227	7 015 236
2014	81 197 537	73 657 763	7 539 774
2015	82 175 684	73 523 726	8 65 1958
2016	82 52 1 653	73 301 664	9 219 989
2017	82 792 351	73 113 483	9 678 868
2018	83 019 213	72 929 921	10 089 292
2019	83 166711	72 768689	10 398022

Opracowanie własne na podstawie: Statistisches Bundesamt 2024a.

Warto się przyjrzeć, z jakich państw ludność migrowała do Republiki Federalnej Niemiec, jednak ze względu na ich liczbę wyselekcjonowano 11 państw na podstawie wielkości migracji netto. Państwami tymi – w kolejności

wielkości migracji netto – są: Syria, Rumunia, Włochy, Bułgaria, Chorwacja, Afganistan, Irak, Węgry, Indie, Polska i Hiszpania. Dane liczbowe dotyczące poszczególnych narodowości zaprezentowane zostały w tabeli 4.

Tabela 4. Narodowości z największą imigracją netto do Republiki Federalnej Niemiec w latach 2013–2019

Syria	628 620
Rumunia	438 068
Włochy	195 035
Bułgaria	192 143
Chorwacja	176 893
Afganistan	157 434
Irak	149 554
Węgry	119 903
Indie	81 820
Polska	78 005
Hiszpania	64 228
Suma	2 281 702

Opracowanie własne na podstawie: Federal Office for Migration and Refugees 2015, 2016a, b, 2019a, b, 20204.

Na podstawie danych zaprezentowanych w tabeli 4 można stwierdzić, że jednostkowo w ciągu badanych lat najwięcej osób przybyło z Syrii, jednak jeżeli uwzględnić region, z którego pochodzili migranci, to można zauważyć, że z państw położonych w Europie do RFN wyemigrowały 1 264 274 osoby, natomiast z Azji – 1 017 428 osób. Widać, że imigracja z państw afrykańskich stanowiła mały procent legalnej imigracji, a żadne z państw afrykańskich nie znalazło się wśród 11 państw z największą migracją netto. Ponadto w analizowanych zestawieniach można zaobserwować, że większość imigracji do RFN pochodziła z innych państw Unii Europejskiej. W związku z tym można postawić tezę, że „polityka otwartych drzwi” odniosła efekt w kontekście mieszkańców Syrii. Zaznaczyć jednak należy, że w 2011 roku na fali arabskiej Wiosny Ludów doszło do wybuchu wojny w Syrii, której konsekwencją był kryzys migracyjny w Europie w 2015 roku. Przełożyło się to na gwałtowny wzrost liczby migrantów z tego państwa, ale również z całego regionu, który zagrożony był możliwością rozlania się konfliktu [Kolbusz 2021: 26]. Mimo narastającego kryzysu w 2015 roku centralny rząd niemiecki zdecydował się przyjąć wspomnianą „politykę otwartych drzwi” i zrezygnował z postępowania azylowego w ramach systemu dublińskiego, co sprawiło, że wszyscy chętni imigranci mogli zostać przyjęci bez tego postępowania azylowego,

dlatego we wszelkich zestawieniach nie można traktować tej części imigrantów jako nielegalnych [s. 34].

Dużo trudniejsza wydaje się analiza dotycząca nielegalnej i niezarejestrowanej imigracji, choćby ze względu na to, że opiera się ona na jedynie szacunkowych danych i nie da się jednoznacznie określić, ile osób w ten sposób przedostało się przez granice UE, a później znalazło się na terenie Niemiec. W pierwszej kolejności należy się zastanowić, jakimi drogami nielegalni imigranci dostają się na teren RFN. Wyróżnić można kilka głównych szlaków migracyjnych:

- szlak wschodnio-śródziemnomorski,
- szlak zachodniobałkański,
- szlak zachodniośródziemnomorski,
- szlak zachodnioafrykański,
- szlak przez granice wschodnie,
- szlak czarnomorski,
- szlak okrężny z Albanii do Grecji,
- szlak śródkowośródziemnomorski [Europejski Trybunał Obrachunkowy 2017: 14].

Na potrzeby niniejszego artykułu należy skupić się na dwóch pierwszych szlakach, a więc na wschodniośródziemnomorskim i zachodniobałkańskim. Pierwszy z nich prowadzi z obszarów Bliskiego Wschodu na tereny Grecji, Cypru i Bułgarii [Rada Unii Europejskiej 2024a]. Drugi szlak prowadzi przez państwa położone na Bałkanach, dalej przez Węgry i Austrię do Niemiec. Mapa (ryc. 1) przedstawia połączenie obu szlaków i drogę, którą najczęściej imigranci z regionów Bliskiego Wschodu i Afryki dostawali się do RFN, co nie oznacza, że nie ma innych dróg, którymi można się przedostać na obszar tego państwa.

Jak wspomniano, niezwykle trudno szacować skalę nielegalnej imigracji ze względu na to, że jej rejestracja możliwa jest jedynie wtedy, kiedy zostanie wykryta. W związku z tym jedyną możliwością oszacowania w przybliżeniu skali tego zjawiska jest wykazanie zaokrąglonej liczby osób, które przebywały nielegalnie na terenie RFN i zostały zatrzymane przez odpowiednie służby. Wśród nich znajdują się osoby, które próbowały nielegalnie przekroczyć granice i zostały na niej zatrzymane, nielegalnie przedłużały pobyt na obszarze badanego państwa oraz z innych powodów zostały zaklasyfikowane jako osoby, które nielegalnie przebywały na obszarze RFN. Tabela 5 przedstawia przybliżone liczby osób, które zostały zatrzymane z wymienionych powodów w badanym okresie, oraz liczbę nakazów opuszczenia terenu RFN wydanych w analizowanym okresie. W celu porównania podane zostały tożsame dane dotyczące całej UE.

Ryc. 1 Szlak migracji do Republiki Federalnej Niemiec. Źródło: BBC News. Europe migrants...

Tabela 5. Nielegalnie przebywający obywatele państw trzecich na obszarze UE oraz Republiki Federalnej Niemiec w latach 2013–2019 – dane roczne (w zaokrągleniu) oraz liczba nakazów opuszczenia terytorium państwa

Rok	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Liczba nielegalnych imigrantów w Niemczech	86 305	128 290	376 435	370 555	156 710	134 125	133 525
Liczba nielegalnych imigrantów w całej UE	107 370	282 930	1 822 180	511 050	204 720	150 100	141 850
Liczba nakazów opuszczenia Niemiec	[brak danych]	19 060	53 640	74 080	44 960	29 055	25 140
Liczba nakazów opuszczenia państwa w całej UE	[brak danych]	407 195	458 625	426 255	450 390	456 660	491 195

Opracowanie własne na podstawie: Eurostat. Third country nationals returned...; Statista 2025.

Po raz kolejny, rozpoczynając od kwestii dotyczących całej UE, widać, że liczba nielegalnych imigrantów zanotowała największy wzrost w 2015 roku, a więc w momencie szczytu kryzysu migracyjnego, jednak w kolejnych latach liczba osób nielegalnie przekraczających granice państw UE stale się zmniejszała aż do zbliżenia się do stanu z roku 2013. Zaobserwować można, że każdego roku wydawano blisko pół miliona nakazów opuszczenia obszaru UE. Na podstawie zaprezentowanych powyżej danych można wyciągnąć kilka istotnych wniosków dotyczących RFN. Pierwszym z nich jest stwierdzenie, że służby zajmujące się przeciwdziałaniem nielegalnej imigracji wykonują swoje obowiązki, jednak utrzymująca się wysoka liczba przebywających tam nielegalnie lub prób nielegalnego przedostania się na obszar Niemiec świadczy o poważnym problemie. Po raz kolejny można zauważyć, że od 2013 do 2015 roku liczba nielegalnych imigrantów się zwiększała. W 2016 roku utrzymywała się na poziomie zbliżonym do 2015 roku, po czym uległa zmniejszeniu, jednak dalej utrzymując się na stosunkowo wysokim poziomie. Zaznaczyć należy, że dotyczy ona tylko zarejestrowanych osób, wobec których stwierdzono nielegalny pobyt lub próbę nielegalnego przedostania się na teren Niemiec, co oznacza, że skala problemu może być znacznie większa niż przedstawiona. Na podstawie danych dotyczących imigracji stwierdzić można, że realny problem RFN związany z kwestiami migracyjnymi zachodził w latach 2013–2016, po czym został w znacznym stopniu uregulowany. Był to okres kryzysu migracyjnego w całej Europie, związanego z działaniami wojennymi w Syrii i na Bliskim Wschodzie. Trzeba zauważyć też dodać, że w badanym okresie większość osób, które przybyły do Niemiec, pochodziła z innych państw UE. W bardzo podobny sposób kształtowała się ta kwestia w ramach całej UE, jednak z tym wyjątkiem, że liczba osób, które przybywały do UE, utrzymywała się stale na wysokim poziomie.

Republika Federalna Niemiec w kontekście przestępczości

Poziom przestępczości to istotny wskaźnik społeczny dla każdego państwa, mający wpływ na wiele innych wskaźników, w tym również ekonomicznych. Badanie źródeł oraz przyczyn przestępczości pomaga zrozumieć powód pojawienia się takich patologii społecznych, co w dłuższej perspektywie może przyczynić się do zmniejszania jej poziomu. W ramach pewnych ogólnych przekonań panujących w społeczeństwie pojawiają się informacje, że istnieje istotny związek pomiędzy poziomem przestępczości oraz imigracją, szczególnie gdy pochodzi ona spoza państw UE. Ogólne założenie takiego myślenia bazuje na stwierdzeniu, że osoby, które pochodzą z państw obcych kulturowo, nie asymilują się oraz nie podejmują pracy zarobkowej w miejscach, w których przebywają, co ostatecznie doprowadza do zwiększenia przestępczości

w szerokim rozumieniu. W związku z tym w pierwszej kolejności trzeba przyjrzeć się skali przestępczości w Niemczech w badanym okresie. Dane te zostały zaprezentowane w tabelach 6, 7 oraz 8 z uwzględnieniem popełnionych i wyjaśnionych przestępstw, przestępstw liczonych na 100 tys. mieszkańców oraz liczby skazanych na 100 tys. mieszkańców.

Tabela 6. Liczba popełnionych oraz wyjaśnionych przestępstw w Niemczech w latach 2013–2019

Rok	Liczba przestępstw	Sprawy wyjaśnione
2013	5 961 662	3 249 396
2014	6 082 064	3 336 398
2015	6 330 649	3 564 811
2016	6 372 526	3 584 167
2017	5 761 984	3 290 725
2018	5 436 401	3 206 507
2019	5 555 520	3 206 507
Suma	41 500 806	23 438 511

Opracowanie własne na podstawie: Bundeskriminalamt 2013–2019.

Tabela 7. Wskaźnik przestępczości w Niemczech w latach 2013–2019 na 100 tys. osób

Rok	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Liczba	7404	7530	7797	7 755	6982	6710	6548

Opracowanie własne na podstawie: Statista 2004.

Tabela 8. Osoby skazane na 100 tys. mieszkańców Unii Europejskiej i Federalnej Republiki Niemiec za przestępstwa kryminalne w latach 2013–2016

Rok	2013	2014	2015	2016
Średnia UE	1163	1149	1096	1044
Mediana UE	679	609	608	575
Minimum UE	120	101	94	84
Maksimum UE	7024	8008	6387	5343
Niemcy	939	927	911	898

Opracowanie własne na podstawie: Aebi (ed.) 2021: 174.

Na podstawie przedstawionych danych widać, że w analizowanych latach przestępczość w RFN utrzymywała się na podobnym poziomie z widocznymi odchyleniami w latach 2015–2016. W analizowanych latach liczba osób mieszkających na terenie Niemiec zwiększyła się o 2 399 248 osób,

co w kontekście liczby przestępstw na 100 tys. mieszkańców ma istotne znaczenie. Jeśli kierować się panującym w części społeczeństwa przekonaniem, że wraz ze wzrostem imigracji znacznie wzrasta liczba popełnianych przestępstw, to powinna być widoczna tendencja do wzrostu w obu zaprezentowanych tabelach. Wnioski, które można wyciągnąć na podstawie przytoczonych danych, nie potwierdzają tej tezy. Realny wzrost przestępczości na 100 tys. mieszkańców widać jedynie w latach 2013–2015, po czym od 2016 roku występuje utrzymujący się trend spadkowy omawianego wskaźnika. Zwrócić uwagę należy na malejącą liczbę osób z niemieckim obywatelstwem i niemiecką narodowością, a zwiększanie się liczby cudzoziemców w stosunku do ogółu ludności Niemiec. Analizując liczbę osób na 100 tys. mieszkańców, które zostały skazane za przestępstwa kryminalne, widać, że RFN utrzymuje się poniżej średniej europejskiej, jednak znacznie powyżej mediany dla całej UE. Istotne jest to, że w całym przedstawionym w tabeli 8 okresie liczba skazanych osób zarówno w UE, jak i w Niemczech spadała.

Kierując się przywołanym wcześniej poglądem, można by wysnuć teorię, że przestępczość powinna ulec zwiększeniu, jednak tak się nie stało. Można jednak mieć wątpliwości co do narodowości osób, które dopuszczają się czynów zabronionych, uznając, że liczba przestępstw popełnianych przez imigrantów jest zdecydowanie większa niż tych popełnianych przez osoby z narodowością lub obywatelstwem niemieckim. Z tego względu w tabeli 9 zaprezentowano dane dotyczące liczby podejrzanych o popełnienie przestępstwa z podziałem na osoby o niemieckim pochodzeniu, cudzoziemców, a w ramach tej grupy wyszczególniona została osobno grupa imigrantów. Zgodnie z definicją są to osoby, które ubiegały się o azyl, przebywały na terenie RFN na podstawie wyjątkowego prawa pobytu lub były uchodźcami wojennymi oraz nielegalnymi imigrantami [Bundeskriminalamt 2015: 7]. Z kolei za osobę podejrzaną należy uznać każdego, kto na podstawie dochodzenia prowadzonego przez policję oraz odpowiednich dowodów został podejrzany o dokonanie czynu przestępczego. Do osób podejrzanych zaliczani są również współnicy, podżegacze oraz osoby, wobec których zostało orzeczone pomocnictwo w czynie zabronionym [Bundeskriminalamt 2013: 49].

Tabela 9. Liczba osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa w latach 2013–2019 w Niemczech

Rok	Podejrzani	Niemcy	Udział [%]	Cudzoziemcy	Udział [%]	Imigranci	Udział [%]
2013	2 094 160	1 555 711	74,28	538 449	25,71	b/d	b/d
2014	2 149 504	1 532 112	71,27	617 392	28,72	463 889	21,58
2015	2 369 036	1 457 172	61,50	911 864	38,49	463 889	19,58

2016	2 360 806	1 407 062	59,60	953 744	40,39	506 641	21,46
2017	2 112 715	1 376 450	65,15	736 265	34,84	300 680	14,23
2018	2 019 211	1 319 950	65,36	699 261	34,63	281 628	13,94
2019	2 051 266	1 342 886	65,46	708 380	34,53	269 415	13,13
Suma	15 156 698	9 991 343	65,92	5 165 325	34,07	2 286 142	15,08

Opracowanie własne na podstawie: Bundeskriminalamt 2013–2019.

Zaprezentowane dane wskazują, że w badanym okresie większą część osób podejrzanych o popełnienie przestępstw na terenie Niemiec stanowiły osoby z niemieckim obywatelstwem lub narodowością. Jest to wniosek oczywisty, ponieważ liczba osób, które reprezentują tę grupę, jest zdecydowanie większa, a więc liczba osób, które będą naruszały prawo, nawet nieświadomie będzie przeważająca. Warto jednak zwrócić uwagę, że w całym badanym okresie liczba osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa zaklasyfikowana do grupy imigrantów, stanowiła 15% wszystkich podejrzanych, a więc nie była znaczna. Po raz kolejny w prezentowanym zestawieniu widać, że liczba osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa, która pochodziła z grupy imigrantów, początkowo utrzymywała się na stosunkowo wysokim poziomie, ponieważ stanowiła ponad 20% wszystkich podejrzanych o popełnienie przestępstwa, jednak z czasem liczba ta zaczęła maleć i w 2019 roku osiągnęła 13%. Można więc wyciągnąć wniosek, że w miarę upływu czasu zachodził proces integracji ze społeczeństwem lokalnym i imigranci byli coraz mniej skłonni do popełniania przestępstw. Przy tym w całym badanym okresie liczba wyjaśnionych spraw utrzymywała się na podobnym poziomie, a więc niemiecka policja nie zwiększała skuteczności nawet przy malejącej liczbie przestępstw. W związku z tym należy mieć na uwadze, że prezentowane dane mogą nie w pełni oddawać rzeczywistości, a liczba podejrzanych, przy założeniu, że wszystkie przestępstwa byłyby wykryte, mogłaby być większa w każdej z grup.

Przytaczane już kilkakrotnie społeczne przeświadczenie o powiązaniu imigracji z przestępczością dotyczy głównie osób, które pochodzą z państw Bliskiego Wschodu i Afryki, warto więc przyjrzeć się zestawieniu, które przedstawia liczbę osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa w latach 2013–2019 z podziałem na narodowość, bez uwzględnienia osób z narodowością lub obywatelstwem niemieckie. Zestawienie to zaprezentowane zostało na ryc. 2. Zaprezentowane dane pozwalają zauważyć, że największa liczba podejrzanych o popełnienie przestępstw osób była narodowości tureckiej, syryjskiej lub rumuńskiej. Największy procentowo udział w poniższym zestawieniu zanotowali przedstawiciele narodowości tureckiej w 2013 roku, a wyniósł on 16,3%. Warto jednak zwrócić uwagę, że sumarycznie i procentowo nie stanowiło to dużej części wszystkich podejrzanych o popełnianie przestępstw. Zaznaczyć również należy, że wśród 10 państw, z których pochodzili

imigranci, w czołówce niniejszego zestawienia 6 to narodowości europejskie, a 4 reprezentują państwa Bliskiego Wschodu oraz Afganistan. Istotne jest również zjawisko, które miało miejsce w latach 2015–2016, a więc wówczas, gdy przestępczość w badanym okresie osiągnęła najwyższy poziom. W tym okresie największa liczba podejrzanych była narodowości rumuńskiej. Kolejnym wnioskiem, który można wyciągnąć na podstawie zaprezentowanych danych, jest stwierdzenie, że liczba podejrzanych o popełnienie przestępstwa, które pochodziły z państw Bliskiego Wschodu, Afryki lub innych państw obcych kulturowo Europie, nieznacznie fluktuowała lub utrzymywała się na stałym poziomie w całym badanym okresie.

nationality	total 2019	per cent share in relation to non German suspects						
		2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013
non-German suspects		100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
total number	699,261		708,380	736,265	953,744	911,864	617,392	538,449
<i>including:</i>								
Turkey	70,594	10.1	10.1	9.9	7.8	8.6	13.5	16.3
Syria	53,468	7.6	7.6	7.1	5.6	5.8	7.7	7.3
Romania	49,003	7.0	7.2	7.4	15.0	14.7	4.8	2.1
Poland	44,232	6.3	6.2	6.0	4.7	4.9	7.1	7.5
Afghanistan	29,981	4.3	4.4	4.5	8.4	6.7	2.2	2.1
Iraq	23,720	3.4	3.4	3.6	6.0	4.2	1.6	1.9
Serbia	22,659	3.2	3.2	3.4	3.0	3.7	4.8	4.5
Bulgaria	21,893	3.1	2.9	2.7	2.1	2.0	2.7	2.7
Italy	21,684	3.1	3.1	3.1	2.4	2.7	3.8	4.3
Albania	16,746	2.4	2.3	2.0	2.5	1.3	1.2	1.4
Russian Federation	14,484	2.1	2.1	1.7	1.3	1.1	1.0	0.9
Ukraine	13,939	2.0	2.1	2.1	1.5	1.5	2.3	3.3
Nigeria	13,373	1.9	1.8	2.4	2.4	3.2	0.9	0.7
Iran	13,198	1.9	1.9	2.1	2.1	3.7	2.4	2.3
Kosovo	11,493	1.6	1.3	1.2	0.8	0.9	1.1	1.2
Pakistan	10,391	1.5	1.4	1.3	0.9	0.8	1.2	1.3
Georgia	9,579	1.4	1.6	1.8	1.9	1.6	1.8	1.5
Moldavia	9,539	1.4	1.3	1.0	0.8	0.9	1.1	0.9
France	9,346	1.3	1.4	1.3	1.1	1.1	1.7	1.8
Croatia	9,214	1.3	1.2	1.3	1.1	1.2	1.4	1.4
Macedonia	9,035	1.3	1.2	1.3	1.1	1.3	1.7	1.7
Morocco	7,702	1.1	1.1	1.2	1.5	1.7	1.0	1.0
Greece	7,560	1.1	1.2	1.3	1.3	1.1	1.1	0.6
Somalia	7,224	1.0	1.0	0.9	0.5	0.8	1.2	1.4
Bosnia and Herzegovina	7,043	1.0	0.9	0.7	0.3	0.2	0.2	0.2
*) other	192,161	27.5	27.5	27.0	21.5	21.3	27.9	29.8

*) Including unclarified nationalities and stateless suspect-

Ryc. 2. Procentowy udział poszczególnych narodowości w ramach osób podejrzanych w Niemczech w latach 2013–2019.

Źródło: Bundeskriminalamt 2019

Zakończenie

Jak wspomniano na początku artykułu, kwestie związane z migracją oraz przestępczością są istotne dla funkcjonowania każdego państwa i mają niebagatelne znaczenie. Na podstawie zaprezentowanych danych można stwierdzić, że korelacja pomiędzy skalą imigracji a wzrostem przestępczości na obszarze Republiki Federalnej Niemiec występuje, jednak na niskim poziomie. Na przestrzeni badanego okresu notuje się wzrost poziomu imigracji oraz wzrost przestępczości, jednak w okresie największego wzrostu przestępczości to nie osoby z grup imigranckich stanowiły największy odsetek osób podejrzanych. Kolejną kwestią, którą należy podkreślić, jest to, że przeanalizowane dane w znacznej mierze dotyczą osób pochodzących z państw Bliskiego Wschodu, a skala imigracji i przestępczości osób pochodzących z państw położonych w Afryce była znikoma. Kolejnym wnioskiem, który wynika z przeanalizowanych danych, to stwierdzenie, że zarówno sama imigracja, jak i wzrost przestępczości były krótkotrwałe, a więc nie dotyczyły całego okresu, który w ramach tego artykułu był analizowany. Istotnym wnioskiem wynikającym z przeprowadzonej analizy jest stwierdzenie, że liczba osób spoza państw UE, które imigrowała do Niemiec, nie była aż tak duża, na jaką wskazywały obiegowe opinie. Kolejną kwestią jest skala nielegalnej imigracji, która również nie była aż tak duża, na jaką wskazywałyby opinie panujące w społeczeństwie. W bardzo podobny sposób wszystkie omawiane procesy z punktu widzenia statystycznego przebiegały w całej UE.

W celu potwierdzenia lub odrzucenia przytoczonego we wstępie do artykułu poglądu konieczna jest jego szczegółowa analiza. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że nie można mówić o masowej imigracji do RFN, ponieważ nie przekraczała ona skali imigracji z innych państw członkowskich UE. Drugi element analizowanego stwierdzenia dotyczy legalności oraz nielegalności imigracji. Zdecydowanie większą skalę można było zaobserwować w przypadku imigracji legalnej, choć skala nielegalnej imigracji była znaczna. W tym przypadku z racji braku danych nie można dokonać rozróżnienia na państwa, z których pochodzili nielegalni imigranci. Odwołując się do kwestii pochodzenia imigrantów, ta teza potwierdza się jedynie w przypadku imigrantów z Bliskiego Wschodu, a konkretnie z Syrii, w przypadku imigrantów z innych państw tego regionu lub Afryki nie można potwierdzić, że liczba ta była znacząca w porównaniu z pozostałymi narodowościami. Odnosząc się do wzrostu przestępczości, można stwierdzić, że sam wzrost miał charakter krótkotrwały i okresowy. Odnosząc się w końcu do pochodzenia osób, które były podejrzane o popełnianie przestępstw, nie można jednoznacznie stwierdzić, że osoby pochodzące ze wspomnianych regionów stanowiły większość. W związku z tym należy wnosić, że funkcjonujące w społeczeństwie przekonanie o korelacji pomiędzy imigracją a przestępczością nie ma uzasadnienia

w danych statystycznych pochodzących z instytucji państwa niemieckiego, Eurostatu lub innych ośrodków badań statystycznych.

Bibliografia

- Aebi Marcelo (ed.). 2021. *European Sourcebook of Crime and Criminal Justice Statistics* – 2021. Göttingen: Göttingen University Press.
- Bundeskriminalamt. 2013. *Police Crime Statistics – Federal Republic of Germany – Report 2013*. Wiesbaden: Federal Criminal Police Office. https://www.bka.de/SharedDocs/Downloads/EN/Publications/PoliceCrimeStatistics/2002Bis2013/pks2013_englisch.html?nn=114676
- Bundeskriminalamt. 2014. *Police Crime Statistics – Federal Republic of Germany – Report 2014*. Wiesbaden: Federal Criminal Police Office. https://www.bka.de/EN/CurrentInformation/Statistics/PoliceCrimeStatistics/2014/pcs2014_node.html
- Bundeskriminalamt. 2015. *Police Crime Statistics – Federal Republic of Germany – Report 2015*. Wiesbaden: Federal Criminal Police Office. https://www.bka.de/EN/CurrentInformation/Statistics/PoliceCrimeStatistics/2015/pcs2015_node.html
- Bundeskriminalamt. 2016. *Police Crime Statistics – Federal Republic of Germany – Report 2016*. Wiesbaden: Federal Criminal Police Office. https://www.bka.de/EN/CurrentInformation/Statistics/PoliceCrimeStatistics/2016/pcs2016_node.html
- Bundeskriminalamt. 2017. *Police Crime Statistics – Federal Republic of Germany – Report 2017*. Wiesbaden: Federal Criminal Police Office. https://www.bka.de/EN/CurrentInformation/Statistics/PoliceCrimeStatistics/2017/pcs2017_node.html
- Bundeskriminalamt. 2018. *Police Crime Statistics – Federal Republic of Germany – Report 2018*. Wiesbaden: Federal Criminal Police Office. https://www.bka.de/EN/CurrentInformation/Statistics/PoliceCrimeStatistics/2018/pcs2018_node.html
- Bundeskriminalamt. 2019. *Police Crime Statistics – Federal Republic of Germany – Report 2019*. Wiesbaden: Federal Criminal Police Office. https://www.bka.de/EN/CurrentInformation/Statistics/PoliceCrimeStatistics/2019/pcs2019_node.html
- BBC News. Europe migrants: Tracing perilous Balkan route to Germany. <https://www.bbc.com/news/world-europe-34039968> (dostęp: 21.05.2024).
- Europejski Trybunał Obrachunkowy. 2017. *Podejście „Hotspot” – unijna odpowiedź na kryzys uchodźczy*. Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej. https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR17_6/SR_MIGRATION_HOTSPOTS_PL.pdf
- Eurostat. Demography of Europe – immigration growing. Ec.Europa. <https://www.ine.es/prodyser/demografia UE/bloc-3a.html?lang=en> (dostęp: 21.05.2024).
- Eurostat. Third country nationals found to be illegally present – annual data (rounded). Ec.Europa. https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/migr_eipre/default/table?lang=en&category=migr.migr_man.migr_eil (dostęp: 21.05.2024).
- Eurostat. Third country nationals returned following an order to leave – annual data (rounded). Ec.Europa. https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/MIGR_EIRTN/default/table?lang=en&category=migr.migr_man.migr_eil (dostęp: 21.05.2024).

- Federal Office for Migration and Refugees. 2015. *Migration Report 2013 Central conclusions*. Berlin: Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, styczeń. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/EN/Forschung/Migrationsberichte/migrationsbericht-2013-zentrale-ergebnisse.pdf?__blob=publicationFile&v=14
- Federal Office for Migration and Refugees. 2016a. *Migrationsbericht*. Berlin: Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, styczeń. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Forschung/Migrationsberichte/migrationsbericht-2014.pdf?__blob=publicationFile&v=16
- Federal Office for Migration and Refugees. 2016b. *Migration Report 2015 Central conclusions*. Berlin: Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, grudzień 2016. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/EN/Forschung/Migrationsberichte/migrationsbericht-2015-zentrale-ergebnisse.pdf?__blob=publicationFile&v=13
- Federal Office for Migration and Refugees. 2019a. *2016/2017 Migration Report: Key results*. Nuremberg: Federal Office for Migration and Refugees, luty. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/EN/Forschung/Migrationsberichte/migration-sbericht-2016-2017-zentrale-ergebnisse.pdf?__blob=publicationFile&v=13
- Federal Office for Migration and Refugees. 2019b. *2018 Migration Report: Key results*. Nuremberg: Federal Office for Migration and Refugees, grudzień. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/EN/Forschung/Migrationsberichte/migration-sbericht-2018-zentrale-ergebnisse.pdf?__blob=publicationFile&v=7
- Federal Office for Migration and Refugees. 2020. *2019 Migration Report: Key results*. Nuremberg: Federal Office for Migration and Refugees, grudzień. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/EN/Forschung/Migrationsberichte/migration-sbericht-2019-zentrale-ergebnisse.pdf?__blob=publicationFile&v=4
- Federal Office for Migration and Refugees. 2016. *Wanderungsmonitoring: Erwerbsmigration nach Deutschland. Jahresbericht 2015*. Nürnberg: Federal Office for Migration and Refugees, czerwiec. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Forschung/BerichtsreihenMigrationIntegration/MonitoringBildungsErwerb-smigration/wanderungsmonitoring-2015.pdf?__blob=publicationFile&v=16
- Federal Office for Migration and Refugees. 2017. *Wanderungsmonitoring: Erwerbsmigration nach Deutschland. Bericht für das Jahr 2016*. Nürnberg: Federal Office for Migration and Refugees, lipiec. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Forschung/BerichtsreihenMigrationIntegration/MonitoringBildungsErwerb-smigration/wanderungsmonitoring-2016.pdf?__blob=publicationFile&v=16
- Federal Office for Migration and Refugees. 2018. *Wanderungsmonitoring: Erwerbsmigration nach Deutschland Bericht für das Jahr 2017*. Nürnberg: Federal Office for Migration and Refugees, czerwiec. https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/DE/Forschung/BerichtsreihenMigrationIntegration/MonitoringBildungsErwerb-smigration/wanderungsmonitoring-2017.pdf?__blob=publicationFile&v=16
- Federal Office for Migration and Refugees. 2019. *Reports on Migration and Integration – Series 1 Migration Monitoring: Educational and Labour Migration to Germany. Annual Report 2018*. Nürnberg: Federal Office for Migration and Refugees, lipiec. <https://www.bamf.de/SharedDocs/Anlagen/EN/Forschung/>

- Berichtsreihen Migration Integration/Monitoring BildungsErwerbsmigration/wanderungsmonitoring-jahresbericht-2018.pdf?__blob=publicationFile&v=15
- Frontex. 2022. *Risk Analysis for 2022/2023*, wrzesień. https://www.frontex.europa.eu/assets/Publications/Risk_Analysis/Risk_Analysis/ARA_2022_Public_Web.pdf
- Kolbusz Paweł. 2021. Kryzys migracyjny 2015 roku w Europie i sytuacja uchodźców w czasie pandemii – czy kryzys skończył się na dobre i jaki wpływ na migrantów ma epidemia wirusa COVID-19? *Acta Erasmiana* 20: 25–42.
- Łysiak Mateusz. 2022. Co spowodowało upadek Cesarstwa Rzymskiego? Historycy wymieniają różne przyczyny. *National Geographic – przyroda, fotografia, nauka, ludzie, podróże. świat*. <https://www.national-geographic.pl/artukul/granice-rzymu-poczek-konca-imperium> (dostęp: 21.05.2024).
- Maśloch Piotr. 2005. Globalizacja i jej wpływ na rozwój współczesnej cywilizacji. *Przedsiębiorczość – Edukacja* 1: 17–26.
- Rada Unii Europejskiej. 2024a. Migration flows on the Eastern Mediterranean route. Consilium – European Union, 11.01.2024. <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/eu-migration-policy/eastern-mediterranean-route/> (dostęp: 21.05.2024).
- Rada Unii Europejskiej. 2024b. Reakcja na kryzysy migracyjne i sytuacje spowodowane siłą wyższą. Consilium – European Union. <https://www.consilium.europa.eu/pl/policies/eu-migration-policy/eu-migration-asylum-reform-pact/migration-crisis/> (dostęp: 21.05.2024).
- Rada Unii Europejskiej. 2024c. Schengen, czyli strefa bez granic. Consilium – European Union. <https://www.consilium.europa.eu/pl/policies/schengen-area/> (dostęp: 21.05.2024).
- Statista. 2024. Crime rate in Germany 2022. Statista, 10.05. <https://www.statista.com/statistics/1040013/crime-rate-in-germany/> (dostęp: 21.05. 2024).
- Statista. 2025. Number of illegal crossings between border-crossing points in the European Union from 2009 to 2022 (in 1,000s). Statista, <https://www.statista.com/statistics/454775/number-of-illegal-entries-between-bcps-to-the-eu/> (dostęp: 30.05.2025).
- Statistisches Bundesamt. 2024a. Current population: Population by nationality and sex. Federal Statistical Office. [https://www.destatis.de/EN/Themes/Society-Environment/Population/Current-Population/Tables/lrbev02a.html?view=main\[Print\]](https://www.destatis.de/EN/Themes/Society-Environment/Population/Current-Population/Tables/lrbev02a.html?view=main[Print]) (dostęp: 21.05.2024).
- Statistisches Bundesamt. 2024b. Migration between Germany and foreign countries, 1950 to 2023. Federal Statistical Office. <https://www.destatis.de/EN/Themes/Society-Environment/Population/Migration/Tables/migration-year-01.html> (dostęp: 21.05.2024).
- Zański Łukasz. 2022. Największe miasta Niemiec. Lider jest nam dobrze znany. *National Geographic – przyroda, fotografia, nauka, ludzie, podróże, świat*, 15.09. <https://www.national-geographic.pl/traveler/artukul/najwieksze-miasta-niemiec-10-najludniejszych-miast-w-niemczech-220906053627> (dostęp: 21.05.2024).

Głównym celem artykułu jako części szerszych badań jest sprawdzenie korelacji pomiędzy imigracją do Federalnej Republiki Niemiec a wzrostem przestępczości ze szczególnym uwzględnieniem osób pochodzących z państw Bliskiego Wschodu oraz Afryki. Prowadzone badania bazowały na analizie dokumentów pochodzących z niemieckich instytucji statystycznych, Eurostatu oraz innych niezależnych organizacji zajmujących się prowadzeniem takich badań. Okresem wybranym do analizy są lata 2013–2019, a więc czas pomiędzy rozpoczęciem kryzysu migracyjnego a pandemią COVID-19. Głównym celem artykułu było sprawdzenie opinii panującej w społeczeństwie, według której istnieje korelacja pomiędzy imigracją a wzrostem przestępczości. Główną metodą przyjętą w trakcie prowadzenia analizy była analiza treści dokumentów oraz raportów, które wydawane są przez niemieckie urzędy statystyczne, niezależne instytucje prowadzące takie badania oraz organy bezpieczeństwa państwa niemieckiego.

The European Union in the context of migration and crime: the example of the Federal Republic of Germany

Abstract

The main aim of this article, as part of a broader study, is to examine the correlation between immigration to the Federal Republic of Germany and increased crime, with particular emphasis on individuals from countries in the Middle East and Africa. The research was based on an analysis of documents from German statistical institutions, Eurostat, and other independent organizations conducting such research. The period chosen for the analysis was 2013–2019, as it falls between the onset of the migration crisis and the COVID-19 pandemic. The main goal of the article was to examine the prevailing public opinion that there is a correlation between immigration and increased crime. The primary method adopted in the analysis was a content analysis of documents and reports issued by German statistical offices, independent institutions conducting such research, and German state security agencies.

Słowa kluczowe: Unia Europejska, imigracja, przestępczość, Niemcy, nielegalna imigracja

Keywords: European Union, immigration, crime, Germany, illegal immigration.